

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01268/2011-01

Дана: 21.10.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Л. Ј. из Смедерева**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности,, на седници Високог савета судства дана 21.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Л.Ј. из Смедерева** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-281/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Л. Ј. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Смедереву. Подноси пријаву за избор у Основни суд у и Виши суд у Смедереву.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву.

Против те одлуке изјављује уставну жалбу дана 15.01.2010.године, а из разлога

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности наводи да је у посматраном периоду имала 2006.године укинута 20%, у 2007.години 31,82%, у 2008.години 18,89%, а у 2009.години 8,82% одлука, да је при том имала остварење норме и то 2006.године 78,20%, у 2007.години 84,78% и у 2008.години 151,11%, али у 2009.години 231,05%, па да је и судијску дужност обављала успешно и ефикасно и у прилог томе и извештај о раду суда за 2008.годину.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 274 констатован је престанак судијске дужности са 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-281/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14. Став 1 тачка 1, 3 и 6 Одлуке о критеријумима и мерилима а у вези укинута одлука, остварења коефицијента ажурности односно оријентационе норме.

У одлуци се у делу разлога наводи да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006-2008.година обављала је дужност судије у Општинском суду у Смедереву.

У 2006 и 2007.години судила је парнице (П) и радне спорове (П!), а у 2008.години је радила као извршни судија (у предметима И и Ив).

Критеријум стручности се утврђује на основу квалитета рада и то кроз број потврђених, преиначених и укинута одлука по правном леку. Подносилац жалбе у 2007.години према статистичким подацима суда,од укупног броја одлука решених по жалби имала 68,18% потврђених и 31,82% укинута одлука, што није задовољавајући квалитет, јер је Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да судија има задовољавајући квалитет ако проценат укинута одлука не прелази 25% у грађанској материји у општинским судовима.

У погледу оспособљености, која се процењује, између осталог,и кроз коефицијент ажурности, онаје имала лош коефицијент ажурности у парници у 2006.години који је био 9,29, а посебно јој је био лош коефицијент ажурности у И материји у 2008.години и то 27,02 и у Ив материји 14,41 што је знатно више од коефицијента ажурности који је прописан чланом 4 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

Такође, у вези критеријума оспособљености, она у сагледаваном периоду није испунила оријентациону норму, прописану наведеним мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, већ испод те норме, процентуално, у 2006. години 83,94% по обради Министарства правде, а 78,20% по обради суда, рачунајући обе материје парничну и радне спорове; у 2007. години 89,55% по обради Министарства правде, а 84,78% по обради суда; радећи у и парници и радне спорове.

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, Високи савет судства сматра да у посматраном периоду није испунила критеријум стручности и оспособљености.

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009. године.

Против те одлуке је изјавила допуну жалбе Уставном суду, у битноме истичући да тврдње дате у одлуци нису тачне, да јој није дата могућност да се изјасни у претходном поступку о наведеним чињеницама, да докази нису постојали у време доношења одлуке о престанку судијске дужности, да је побијана одлука по себи нова одлука, да по себи није допунска одлука и да је тиме повређено основно право *reformatio in peius* и забране дискриминације, као и право на правично суђење. У погледу чињеничног стања истиче да у погледу остварења судијске норме иако то није био период посматрања у 2009. години је имала остварење норме од 231,05% и потврђених одлука од 91,18%, оспорава тачност податка да је у 2007. години имала 31,82% укинутих одлука већ да је имала 11,76% укинутих одлука, а поред тога указује да су изабране судије са већим процентом укинутих одлука и за то даје примере, даје пропуштено да се утврди да је у 2008. години имала само 3,86% укинутих одлука, такође у погледу коефицијента ажурности указује на судије које су изабране а имали су знатно већи коефицијент ажурности од ње и за то даје примере и пореди своје резултате, а на парничном одељењу, док указује да је у материји извршења радила као једини судија, па је поређење вршила са судијама које су у другим судовима радиле материју извршења. Такође оспорава навод из побијане одлуке да је поступала у материји радних спорова, јер годишњим распоредом рада никада није била распоређена у овој материји, такође и у погледу остварења судијске норме пореди своје остварење норме са изабраним судијама, а и да је пропуштено да се наведе остварење норме у 2008. години. Указује и на друге повреде и предлаже да се побијана одлука поништи.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл. гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2

тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 12.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Смедереву, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави датој на рочишту одржаном дана 12.09.2011.године подносилац приговора у битноме остаје код навода датих у правним лековима, те износи детаљније наводе из правних лекова, а указује да је у материји радних спорова радила само као испомоћ колегама.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршило судијску дужност у Општинском суду у Смедереву и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П предмета у раду 365 од тога пренетих старих на почетку године 85, примљених нових 167, укупно решено 224 од тога 165 пресудом и 54 старих предмета, 1 одлука израђена у року до 60 дана и 1 преко 60 дана, 40 одлука разматраних по жалби 32 потврђене и 10 укинутих или 25%, просек одељења 25,91%, просечан коефицијент ажурности 6,20%.

П1 предмета у раду 11 сви стари решено 5.

Укупно остварење норме 78,20%.

2007.године

П предмета у раду 392 од тога пренетих старих на почетку године 99, примљених нових 212, укупно решено 233 од тога 179 пресудом и 68 старих предмета, све одлуке израђене у року, 22 одлуке разматране по жалби 15 потврђених и 7 укинутих или 31,82%, просек одељења 28,80%, просечна ажурност 5,35.

П1 предмета у раду 11 сви стари решени.

Укупно остварење норме 84,78%.

2008.година

И предмета у раду 3228 од тога старих 1526, примљених 987, решено 493 од тога 105 старих, 26 одлука разматрано по жалби 25 потврђених и 1 укинута или 3,85%, ажурност 29,2.

Ив предмета у раду 8612 од тога 1643 старих, примљених 4867, решено 2238 од тога 274 старих, ажурност 18,72.

Укупно остварење норме 170,91%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио, односно броја нерешених старих предмета у односу на просек одељења.

Подносилац приговора у две посматране године није имала остварење судијске норме односно како је то прописано и Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности из члана 4 став 1. Према извештајима о раду имала је довољан број предмета да ову норму оствари, али то није учињено, а у ситуацији када није била оптерећена великим бројем ново примљених предмета у раду јој је остајао и већи број старих предмета. У ситуацији када није остварена оријентациона норма подносилац приговора је при свему могла да оствари задовољавајући коефицијент ажурности петомесечни. Она је у материји парница имала коефицијент ажурности 2006. године 9,29 а просек одељења је био 6,20, а у 2007. години она 8,25 а одељење 5,35. Дакле и изнад максимума прописаног мерилима али и знатно изнад просека одељења. Из овога проистиче да није показала довољан ниво оспособљености, неостварењем судијске норме, нити потребног коефицијента ажурности, условљеног добрим познавањем процесног и материјалног права, те чињенице да је и поред малог броја новопримљених предмета у раду јој остајао велики број нерешених старих предмета, је довољан основ да се закључи да није испунила критеријум оспособљености. Иако је у 2008. години подносилац приговора имала остварење судијске норме није имала и остварење потребног коефицијента ажурности. Недовољна посвећеност судијском послу огледа се у малом броју решених предмета, поготово старих предмета, па недовољном оспособљеношћу допринела је и дугом трајању поступака у материји која захтева хитност у поступању. Дакле од укупно 1526 старих И предмета подносилац приговора је решила само 105 предмета, а од 1643 Ив старих предмета само 274 предмета. При том не да није решен само остварени прилив, већ и далеко мањи број решених предмета од пренетих предмета.

У погледу исказане сумње у испуњеност критеријума стручности, констатује се да је у 2006. години подносилац приговора била на самој граници прописаног Мерилима од 25%, а што је и чинио просек одељења, али у 2008. години далеко изнад просека одељења. Чињеница је да је подносилац приговора у 2008. години имала само 1 укинуту одлуку што је чинило 3,85%. У 2006 и 2007. години се остварени квалитет не може

сматрати задовољавајућим, али ова чињеница није била од одлучујућег фактора приликом одлучивања о приговору дужника већ управо чињеница неиспуњености критеријума оспособљености.

На основу свих изнетих чињеница и разлога Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић